

2. (a) Ce importanță trebuie recunoscută în acest context cerinței privind reședința legală în sensul articolului 13 din Decizia nr. 1/80?
- (b) Este relevant că însăși introducerea unei cereri determină potrivit dreptului național caracterul legal al șederii, atât timp cât cererea nu a fost respinsă, sau este relevant doar faptul că șederea anterioară introducerii unei cereri este considerată nelegală potrivit dreptului național?

⁽¹⁾ Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere.

⁽²⁾ Rec. 2003, p. I-12301.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank te Rotterdam (Țările de Jos) la 18 mai 2012 — Procedură penală împotriva EBS Le relais Nord Pas De Calais

(Cauza C-240/12)

(2012/C 243/08)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank te Rotterdam

Partea din acțiunea principală

EBS Le relais Nord Pas De Calais

Întrebările preliminare

1. În cazul unui transport de deșeuri pe cale navală dintr-un stat membru al Uniunii Europene (în speță Franța) către un stat, în privința căruia nu se aplică Decizia OCDE (în speță Emiratele Arabe Unite), există un „tranzit” în sensul fostului ⁽¹⁾ și actualului ⁽²⁾ regulament în materia transferurilor de deșeuri, atunci când în timpul transportului nava intră în portul unui alt stat membru al Uniunii Europene (în speță cel din Rotterdam)?
2. Răspunsul la prima întrebare este diferit dacă:
- în portul amintit deșeurile sunt depozitate și/sau transbordate; și/sau
 - aceste deșeuri sunt debarcate pe teritoriul acestui stat și/sau
 - sunt declarate în vederea îndeplinirii formalităților vamale la import?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană (JO L 30, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 02, p. 161)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank te Rotterdam (Țările de Jos) la 18 mai 2012 — Procedură penală împotriva Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV

(Cauza C-241/12)

(2012/C 243/09)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank te Rotterdam

Parte în acțiunea principală

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV

Întrebările preliminare

1. O încărcătură de diesel trebuie calificată drept deșeu în sensul fostului ⁽¹⁾ și al noului regulament ⁽²⁾, în următoarele împrejurări:
- (a) încărcătura este constituită din Ultra Light Sulphur Diesel, care a fost amestecat neintenționat cu Methyl Tertiary Butyl Ether;
 - (b) după livrarea acesteia către cumpărător, s-a constatat că — din cauza amestecului —, încărcătura nu mai îndeplinea specificațiile convenite între cumpărător și vânzător (este, din această cauză, „off-spec”);
 - (c) în conformitate cu contractul de vânzare, vânzătorul — ca urmare a unei obiecții din partea cumpărătorului — a preluat încărcătura și a rambursat prețul de vânzare acestuia din urmă;
 - (d) vânzătorul are intenția de a plasa din nou încărcătura pe piață — după ce a amestecat-o eventual cu un alt produs?
2. Dacă răspunsul la întrebarea 1 este afirmativ:
- (a) se poate indica un moment, în împrejurările de fapt menționate mai sus, de la care este valabilă această calificare?
 - (b) statutul de încărcătură se schimbă și aceasta încetează să mai fie un deșeu la un anumit moment între livrarea către cumpărător și un nou amestec efectuat de vânzător sau în numele acestuia și, în caz afirmativ, care este acest moment?
3. Răspunsul la întrebarea 1 este influențat de împrejurarea că:
- (a) încărcătura putea fi utilizată în același mod în calitate de carburant ca ULSD pur, dar nu mai îndeplinea cerințele (în materie de securitate) ca urmare a punctului său de aprindere mai scăzut;
 - (b) din cauza noii sale compoziții, încărcătura nu mai putea fi stocată de cumpărător, având în vedere autorizația sa de mediu;
 - (c) încărcătura nu putea fi utilizată de cumpărător în scopul pentru care o cumpăraseră, și anume vânzarea, drept carburant diesel, la o stație de alimentare cu carburant;
 - (d) cumpărătorul avea sau nu avea intenția de a restitui încărcătura vânzătorului în temeiul contractului de vânzare;